

„Já sem se těšil na tu medaili, daj-li mně ji, anebo nedaj-li...“

Autor: Croix

Dočetl jsem se v těchto dnech, že některé veřejně známé osoby, které jsou ve sporu s prezidentem republiky Milošem Zemanem, se rozhodly uspořádat separátní oslavu státního svátku 28. října. Jde například o Tomáše Halíka, Petra Gazdíka, Petra Pitharta, Michala Horáčka, Daniela Hermana. Většinou se jedná o lidi, kteří jsou známi jako součást tzv. pražské kavárny, horlivé až přehnané stoupence odkazu Václava Havla, někteří z nich jsou nad rámec tradiční české a československé suverénní politiky také přátelé sudetoněmeckého landsmanšaftu (zejména Herman, jak je veřejně známo). Nakolik je tento landsmanšaft přítelem naopak československé či české státnosti a suverenity, o tom bychom mohli otevřít celou nekonečnou diskuzi.

Dobráci jsou tedy ve sporu s momentálním prezidentem republiky Milošem Zemanem, a proto se odmítají účastnit oficiálních „hradních“ oslav. Nemusíte s Milošem Zemanem souhlasit ve všem, taky s ním ve všem zdaleka nesouhlasím. I když mě v některých směrech naopak příjemně překvapil, takže ho dnes hodnotím jako nejvhodnějšího prezidenta pro tuto dobu ze známých kandidátů první přímé volby hlavy státu. Můžeme dokonce s Milošem Zemanem nesouhlasit ve většině věcí, nebo zcela nesouhlasit. Přesto je oficiální ústavní hlavou státu volenou přímo voliči, vyjadřuje vůli většiny (voličského) lidu. I kdyby vzešel z voleb v parlamentních komorách, byl by stejně tak oficiálním a ústavním prezidentem, oficiálním představitelem státu. Státu a jeho kontinuity historické i politické. Kontinuity nejenom stávajícího státu jménem Česká republika, ale celé české státnosti počínající svými kořeny již před 10. stoletím v raném středověku, jíž je Česká republika pouze poslední formou, nebo nejnovější kapitolou, chcete-li.

Za daných okolností a s přihlédnutím k osobám, které se rozhodly pro jakési truc-shromáždění, k účasti na němž vybízejí i další občany, aby se tak toto shromáždění k základnímu státnímu svátku, kterým je 28. říjen, stalo ve skutečnosti pouhou demonstrací neloajality a odporu vůči Miloši Zemanovi, považuji takové kroky za pohrdání českou státností. Proč? Oslavy 28. října na nejvyšší politické úrovni se tradičně konají na Pražském hradě za přítomnosti hlavy státu. Jedná se o oficiální svátek v oficiálním prostředí, které je symbolem kontinuity a legitimacy české státnosti. Přičemž v takové rovině je úplně jedno, kdo je zrovna českým prezidentem. Pokud někdo za takových okolností má svůj spor s Milošem Zemanem za důležitější, než státotvornou svornost, která má při takové příležitosti přesahovat jakéhokoliv jednotlivce a jeho spory, pak tyto spory nadřazuje české státnosti. Nejenom to. Státní svátek tím rovněž podržuje této své agendě a sebe i tuto agendu staví nad 28. říjen, je to pro něj jen příležitost jak rádo by seknout po osobě momentálního

prezidenta. Oslavy svátku jsou pak v tomto trucprovedení jen jakýmsi hadrem, či kostí, o níž se přetahují jako chtiví a vzteklí psi s prezidentem a většinou národa. Proto považuji kroky výše jmenované skupiny za neslýchané, za pohrdání tradicí české státnosti a za skutečné rozdělování společnosti v daleko horším smyslu, než se tyto kruhy samy snaží připisovat Miloši Zemanovi. Následný tanec, ke kterému se přidávají hlavně různí rektori, druhořadí politici a média, stejně jako oportunistický Bohuslav Sobotka, je neméně projevem naprosté neúcty k české státnosti od všech účastníků se. Přitom údajným důvodem toho všeho je další nepřijatelné nadřazování osobních záležitostí nad význam svátku 28. října – údajné odmítnutí udělení vyznamenání příbuznému Daniela Hermana p. Bradymu, údajně kvůli tomu, že se Herman setkal s dalajlámou. K tomu jen na okraj; Herman se zde se svým jednáním opět objevuje v již známém okruhu lidí, kteří jsou naprosto neloajální k zájmům České republiky a oficiální české politice, která je v tomto ohledu naprosto podobná německé, francouzské, ale i americké v tom smyslu, že udržuje pragmatické vztahy s Čínou, což se Herman a spol. opět snažili akcí s dalajlámou podkopat. Názory na problematiku Tibetu mohou být všelijaké. Něco jiného ale je, zapojí-li se do takové akce člen vlády.

Bradyho těžké životní osudy nijak nezpochybnují. Udělování státních řádů a vyznamenání je ovšem výhradní prezidentskou pravomocí, není nárokové a těžko může být vynucováno. A o zúčastněných vypovídá, že údajně kvůli neudělení vyznamenání p. Bradymu rozpoutali celé tohle trapné divadlo, v němž si zúčastnění iniciátoři dovolují kvůli svým cílům a sporům z takové výše pohrdat oslavami tradic české státnosti a pokoušejí se na této bázi rozdělovat společnost. Osobně si myslím, že životní osudy p. Bradyho jsou v této záležitosti jenom nepěkně zneužívány, aby mohl být veden další útok na osobu Miloše Zemana. Pro tyto lidi přece 28. říjen 1918, den vyhlášení samostatné československé státnosti, soudě podle jejich skutků, není nic, jen vhodná příležitost podle kalendáře, kdy je nikdo nepřehlédne.

Úvaha autora **Pohrdání českou státností** vyšla na stránkách Kaliyuga 22. října 2016.